

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobkyně **J. J.**, zast. JUDr. Miloslavem Noskem, advokátem v Semilech, Nádražní 24, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem v Liberci 2, U Jezu 642/2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. ledna 2013, zn. KULK 4543/2013, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 31. ledna 2013, zn. KULK 4543/2013, a rozhodnutí Městského úřadu Semily ze dne 12. 11. 2012, čj. ŽP/3294/12-221 Les U-91, se z r u š u j í a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobkyni náklady řízení v částce 16.648,- Kč k rukám jejího zástupce JUDr. Miloslava Noska, a to do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Semily (dále také jen „orgán I. stupně“) ze dne 12. 11. 2012, čj. ŽP/3294/12-221 Les U-91, kterým byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1.000,- Kč.

V jeho odůvodnění žalovaný uvedl, že orgán I. stupně uložil žalobkyni pokutu dle ustanovení § 55 odst. 2 písm. d) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“), a současně dle ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), povinnost nahradit náklady řízení vyvolaného porušením právní povinnosti paušální částkou 1.000,- Kč. Pokuta jí byla uložena za to, že jako vlastník lesa nesplnila ve stanovené lhůtě opatření vedoucí k odstranění zjištěných nedostatků a ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí – odstranění protiprávního stavu na lesních pozemcích p. č. 1888/1 a 1891 v katastrálním území Košťálov, které bylo uloženo pravomocným rozhodnutím Městského úřadu Semily ze dne 28. 3. 2011, čj. ŽP/865/11-221 Les R-30, dle § 51 odst. 1 lesního zákona. Jednalo se o porušení zákazu oplocování lesa z důvodů vlastnických nebo za účelem omezení obecného užívání lesa dle § 32 odst. 7 téhož zákona.

V reakci na odvolací námitku žalobkyně, že jí odstranění oplocení lesa rozhodnutím uloženo nebylo, žalovaný uvedl, že orgán I. stupně v odůvodnění rozhodnutí citoval výjimky ze zákazu oplocování lesa dle § 32 odst. 7 zákona o lesích a popsal kontrolu ověřující, zda se v dotčené lokalitě nejedná o oplocení podle některé z těchto výjimek. Z toho je zřejmé, že posuzoval skutečný stav podle všech možností § 32 odst. 7 lesního zákona a nikoliv pouze z pohledu odstranění oplocení lesa. Skutečnost, že žalobkyně byla seznámena se všemi možnostmi napravení nezákonného stavu lesa, podporuje dle žalovaného fakt, že taxativní výčet výjimek z oplocování lesa byl uveden již v odůvodnění předchozího rozhodnutí o uložení opatření a bylo na ní, jakým způsobem protiprávní stav odstraní.

K námitce, že žalobkyně není povinna vyvozovat úmysly prvostupňového úřadu z odůvodnění jeho rozhodnutí, žalovaný uvedl, že výroková část i odůvodnění tvoří nedílný celek a tak je nutné rozhodnutí posuzovat. Přestože by v rozhodnutí o uložení opatření bylo možné již do výrokové části začlenit všechny zákonné možnosti vedoucí k odstranění protiprávního stavu, má zato, že tyto alternativy jsou zřetelně popsány v odůvodnění daného rozhodnutí včetně citací právních norem, na jejich základě správní orgán postupoval a rozhodl. V odůvodnění je zároveň srozumitelně popsáno, v čem orgán I. stupně spatřoval nezákonné jednání žalobkyně.

Žalovaný zdůraznil, že námitky, že rozhodnutí o uložení opatření je neproveditelné z důvodu jeho zmatečného a nejednomyslného výkladu, žalobkyně neuplatnila proti rozhodnutí o uložení opatření ze dne 28. 3. 2011, které nabylo právní moci dne 15. 4. 2011. Z toho dovodil, že dostatečným způsobem porozuměla předmětu projednávané věci a uložené povinnosti. O tom svědčí i skutečnost, že deklarovala snahu nájemce na dotčených pozemcích zřídit farmový chov daňka, a to vyjádřením Krajské veterinární správy ze dne 25. 5. 2011, čj. 2063/2011. Nájemce současně požádal dne 17. 3. 2011 o změnu územního plánu z důvodu uvedeného záměru. Obcí Košťálov byl upozorněn, aby žádost uplatnil, až bude územní plán projednáván. Dle sdělení Obecního úřadu Košťálov vyžádaného žalovaným se však

na veřejné projednávání územního plánu nedostavil a připomínky ani námítky v řádném termínu nevznesl.

Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně doložila sdělení stavební komise Obecního úřadu Košťálov ze dne 15. 9. 2002, čj. 28-471/2002, k ohlášení drobné stavby – oplocení pozemků včetně dotčených lesních parcel. V něm komise uvedla, že ke stavbě nemá námitek. Dle žalovaného bylo sdělení vydáno v rozporu s ustanovením § 14 lesního zákona, neboť nebylo požádáno o souhlas orgánu státní správy lesů a výstavbou oplocení tak bylo porušeno ustanovení § 32 odst. 7 lesního zákona. Na možné porušení lesního zákona byla žalobkyně upozorněna dopisem Městského úřadu Semily ze dne 6. 12. 2004, čj. MhaŽP 2025/04 Les, kdy oplocení ještě nebylo dokončeno, a byla vyzvána k zastavení stavby. V roce 2011 orgán I. stupně zjistil, že oplocení je po celém obvodu dokončené, a proto zahájil správní řízení o odstranění tohoto protiprávního stavu. Dle žalovaného je zřejmé, že v daném případě došlo k evidentnímu porušení zákona, které vzniklo na základě protizákonně vydaného sdělení stavební komise.

Žalovaný uzavřel, že žalobkyně nesplnila opatření uložené jí pravomocným rozhodnutím dle § 51 odst. 1 lesního zákona, čímž došlo k naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 55 odst. 2 písm. d) lesního zákona.

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí a jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Za nepravdivé označila tvrzení orgánu I. stupně, kterým odůvodnil výrok svého rozhodnutí, a to, že jí bylo nařízeno odstranění oplocení lesa. Citovala výrokovou část písemnosti ze dne 28. 3. 2011, v jejímž bodě 1. jí bylo uloženo provedení opatření k odstranění zjištěných nedostatků a ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí – k odstranění protiprávního stavu na lesních pozemcích p. č. 1888/1 a 1891v kat. území Košťálov. Z obsahu zmíněné listiny pak plyne, že orgán státní správy zamýšlel učinit nějaké opatření týkající se oplocení lesa. Nicméně to, co učinit chtěl, do výroku nepojal a namísto toho opsal do výroku rozhodnutí zákonný text vymezující pravomoc orgánů státní správy lesů. Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že není povinna ani oprávněna vyvozovat úmysly prvostupňového orgánu z odůvodnění jeho rozhodnutí. Připomněla, že vykonatelnou částí rozhodnutí je výrok. Je přesvědčena, že zmíněná písemnost ze dne 28. 3. 2011 nemá žádných právních následků. Argumentaci, že nevyužila možnost podat odvolání do této listiny, označila za spekulativní.

Dle žalobkyně žalovaný napadeným rozhodnutím zcela popřel základní zásady rozhodování dle správního řádu, neboť měl k dispozici jednoznačný důkaz, že jí nebyla uložena žádná povinnost odstranit oplocení lesních pozemků. Přesto uloženou pokutu za její nesplnění potvrdil. Porušil tak povinnost obstarat si

dostatečný podklad pro rozhodnutí a obstaraný podklad nesprávně a nezákonně hodnotil.

Žalobkyně současně připomněla, že lesní pozemky neoplotila svémocně, ale na základě náležitého úředního povolení. V roce 2002 ohlásila stavbu oplocení stavební komisi Obecního úřadu Košťálov a ta jí sdělením ze dne 15. 9. 2002 oznámila, že k ohlášené stavbě oplocení nemá námitek. Žalobkyně má zato, že jí tak vznikl nárok stavbu uskutečnit a tak se také stalo. Sdělení příslušného stavebního úřadu, v daném případě stavební komise obecního úřadu, je správním rozhodnutím, přičemž všechny zákonné lhůty k jeho případné revizi již uplynuly. Prvostupňový orgán jí proto nemůže nařídit odstranění stavby, kterou vybudovala v souladu s právem.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na tom, že napadené rozhodnutí je nejen správné, ale i zákonné a stručně zopakoval argumentaci v něm uvedenou. Dodal, že žalovaný nepotvrdil uloženou pokutu za to, že oplocení nebylo odstraněno, jak žalobkyně mylně interpretuje, ale za to, že nedošlo k napravení nezákonného stavu lesa, kdy možnosti této nápravy byly vyjmenovány jako příklady možného řešení v rozhodnutí orgánu I. stupně. Upozornil, že i kdyby byla stavba legální v režimu stavebního zákona, není možné její provedení ve zjevném rozporu s lesním zákonem.

Při jednání soudu konaném dne 22. dubna 2014 setrvaly obě strany sporu na svých argumentech a procesních návrzích.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a žalobu shledal důvodnou.

Předložený správní spis obsahuje jak listiny, které byly shromážděny v řízení o uložení pokuty žalobkyni, tak listiny shromážděné v řízení o uložení opatření zjištěných nedostatků a protiprávního stavu na pozemcích p. č. 1888/1 a 1891 v katastrálním území Košťálov. Z listin pro posouzení věci relevantních jde zejména o rozhodnutí Městského úřadu Semily ze dne 28. 3. 2011, čj. ŽP/865/11-221 Les R-30 (dále jen „rozhodnutí o uložení opatření“). Výrokem tohoto rozhodnutí bylo žalobkyni uloženo „provedení opatření vedoucích k odstranění zjištěných nedostatků a ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí – odstranění protiprávního stavu na lesních pozemcích p. č. 1888/1 a 1891 v katastrálním území Košťálov“ a stanoven termín plnění do 30. června 2011. Dále byla tímto rozhodnutím žalobkyni uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. V jeho odůvodnění je popsán stav na předmětných pozemcích zjištěný orgánem státní správy lesů (oplocení lesa) a stručně popsáno správní řízení (výzva k podání vysvětlení ke zjištěnému stavu, zahájení řízení o odstranění zjištěných nedostatků). Závěrem je pak uvedeno, že orgány státní správy lesů ukládají opatření k odstranění zjištěných nedostatků a že

jednou z možností odstranění protiprávního stavu může být zřízení farmového chovu zvěře. Současně žalobkyni upozornil, že stavba na lesním pozemku anebo omezení pozemku pro plnění funkcí lesa mohou být realizovány pouze se souhlasem orgánu státní správy lesů. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 4. 2011.

Dne 12. 11. 2012 vydal Městský úřad Semily rozhodnutí čj. ŽP/3294/12-221 Les U-91, kterým žalobkyni uložil pokutu ve výši 5.000,- Kč za to, že jako vlastník lesa nesplnila ve stanovené lhůtě opatření vedoucí k odstranění zjištěných nedostatků a ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí – odstranění protiprávního stavu na lesních pozemcích p. č. 1888/1 a 1891 v katastrálním území Košťálov, které jí bylo uloženo rozhodnutím o uložení opatření. Konkrétně se mělo jednat o porušení zákazu oplocování lesa z důvodů vlastnických nebo za účelem omezení obecného užívání lesa dle § 32 odst. 7 lesního zákona. Současně jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1.000,- Kč. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.

Ve správním spise je dále založeno sdělení stavební komise Obecního úřadu Košťálov ze dne 15. 9. 2002, čj. 28-471/2002, k ohlášení drobné stavby – oplocení pozemků včetně dotčených lesních parcel. V něm komise uvedla, že proti provedení ohlášené drobné stavby – plotu nemá námitek. Dále je zde založen dopis Městského úřadu Semily ze dne 6. 12. 2004, čj. MhaŽP 2025/04 Les, kterým byla žalobkyně vyzvána k zastavení stavby v době, kdy oplocení ještě nebylo dokončeno, a dále vyjádření Krajské veterinární správy ze dne 25. 5. 2011, čj. 2063/2011, v němž je uvedeno, že k zamýšlenému záměru realizovat farmový chov daňků nemá námitek. Správní spis obsahuje rovněž informaci o tom, že nájemce předmětných pozemků podal dne 17. 3. 2011 žádost o změnu územního plánu Obci Košťálov z důvodu záměru - změna využití dotčených parcel pro farmový chov. Obcí byl upozorněn, aby žádost uplatnil, až bude územní plán projednáván. K veřejnému projednávání územního plánu se však dle sdělení obce nedostavil a připomínku ani námitku v řádném termínu nevznesl.

Krajský soud se předně zabýval námitkou, v níž žalobkyně argumentuje, že orgán státní správy lesů sice zamýšlel učinit nějaké opatření týkající se oplocení lesa, žalobkyni že však žádnou povinnost odstranit oplocení lesních pozemků neuložil, nemůže jí proto být uložena pokuta.

Dle ustanovení § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Dle odstavce druhého zmíněného ustanovení se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění. V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán

vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (odst. 3 téhož ustanovení).

Přestože rozhodnutí Městského úřadu Semily o uložení opatření ze dne 28. 3. 2011, čj. ŽP/865/11-221 Les R-30, žalobkyně nazývá „písemností ze dne 28. 3. 2011“, je nepochybné, že jde o rozhodnutí, a to nejen proto, že je tak formálně nazvané, ale zejména proto, že struktuře rozhodnutí odpovídá jeho obsah (záhlaví, výrok, odůvodnění a poučení o odvolání). Výrokem tohoto rozhodnutí bylo žalobkyni uloženo „provedení opatření vedoucích k odstranění zjištěných nedostatků a ke zlepšení stavu lesů a plnění jejich funkcí – odstranění protiprávního stavu na lesních pozemcích p. č. 1888/1 a 1891 v katastrálním území Košťálov“ a stanoven termín plnění do 30. června 2011. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je pak obecně popsáno zjištění orgánu státní správy lesů na předmětných pozemcích (že došlo k oplocení), a dále v podstatě to, že bylo zahájeno řízení o odstranění nedostatků a že se ukládá opatření k odstranění zjištěných nedostatků, přičemž jednou z možností jejich odstranění může být zřízení farmového chovu zvěře.

Se žalovaným lze obecně souhlasit v tom, že výroková část i odůvodnění rozhodnutí tvoří celek a tak je na něj nutno nahlížet. Bezpochyby však musí být jakákoliv ukládaná povinnost účastníku řízení stanovena jednoznačně a dostatečně určitě. Krajský soud musel přisvědčit námitce žalobkyně, že předmětné rozhodnutí ze dne 28. 3. 2011, čj. ŽP/865/11-221 Les R-30, resp. zejména jeho výrok, není dostatečně určitý a jednoznačný, takže z něj nevyplývá zcela zřetelně, jakou konkrétní povinnost měla žalobkyně do 30. června 2011 splnit. Uložení „provedení opatření vedoucích k odstranění zjištěných nedostatků a odstranění protiprávního stavu na předmětných lesních pozemcích“ je formulace natolik obecná (navíc bez odkazu na příslušné ustanovení § 32 odst. 7 lesního zákona zakazující oplocovat les z důvodů vlastnických nebo za účelem omezení obecného užívání lesa), že žádnou konkrétní povinnost de facto nestanoví. Uvedený nedostatek výroku rozhodnutí považuje krajský soud za zásadní, který by bylo možno s těžší nahradit precizním odůvodněním tohoto rozhodnutí. V posuzované věci však ani v odůvodnění není uveden § 32 odst. 7 lesního zákona, které stanoví zmíněný zákaz oplocovat les (je zde pouze konstatováno zjištění, že došlo k oplocení lesa, „což je zakázáno z důvodů vlastnických nebo za účelem omezení obecného užívání lesa...“). Dále je možno z odůvodnění rozhodnutí vyčíst, jaké jsou možnosti k odstranění protiprávního stavu na lesních pozemcích a že stavba na lesním pozemku anebo omezení pozemku pro plnění funkcí lesa mohou být realizovány pouze se souhlasem orgánu státní správy lesů. Odůvodnění rozhodnutí nebo předchozí průběh řízení, ve kterém bylo žalobkyni sděleno, v čem je spatřována nezákonnost jejího jednání (jak upozorňoval žalovaný), tedy nemohlo nahradit absenci přesnosti a určitosti výroku rozhodnutí.

Nutno konstatovat, že požadavek na určitost a přesnost výroku správního aktu obecně vyplývá jednak ze základních principů, na nichž spočívá právní stát (viz např.

[čl. 2 odst. 3 Ústavy](#), podle něhož je možno státní moc uplatňovat pouze způsoby, které stanoví zákon), jednak z procesní normy, kterou je [správní řád](#) v návaznosti na příslušný hmotně-právní předpis. Ústavní soud i Nejvyšší správní soud ve své konstantní judikatuře již mnohokrát zdůraznily, že požadavek na srozumitelnost a jednoznačnost výroku rozhodnutí sleduje legitimní cíl v podobě ochrany právní jistoty osob, které jsou jeho důsledky dotčeny na svých právech, proto ani důraz kladený na jeho dodržování nelze považovat za přepjatý formalismus. Důsledkem nedostatečně a neurčitě stanovené povinnosti je narušení principu právní jistoty účastníků a oprávněné důvěry v aplikaci práva správními orgány v souladu se zákonem a se základními principy dobré správy.

Krajský soud (aniž by jinak věcně přezkoumával pravomocné rozhodnutí Městského úřadu Semily o uložení opatření ze dne 28. 3. 2011, čj. ŽP/865/11-221 Les R-30) dospěl k závěru, že žalobkyni rozhodnutím správního orgánu konkrétní povinnost jednoznačně stanovena nebyla. Není přitom možné spravedlivě požadovat splnění povinnosti za situace, kdy není zřejmé, v čem konkrétně má povinnost spočívat. Žalobkyni proto nemůže být důvodně vytýkáno její nesplnění. Nemohlo tak dojít k naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 55 odst. 2 písm. d) lesního zákona (tj. že nesplnila rozhodnutím jí uložené opatření), a nemůže jí proto být ani uložena pokuta, jak učinil orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 12. 11. 2012, čj. ŽP/3294/12-221 Les U-91, kterým žalobkyni uložil pokutu ve výši 5.000,- Kč.

S ohledem na shora uvedené krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost, přičemž ze stejného důvodu zrušil i jemu předcházející rozhodnutí orgánu prvního stupně, a vrátil věc žalovanému v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu v tomto rozsudku vysloveným (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byla úspěšná žalobkyně, krajský soud jí proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem, jehož odměna vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Ten učinil ve věci 3 úkony právní služby po 3.100,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a účast při jednání soudu). K tomu má nárok na úhradu paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu). V souvislosti s účastí při jednání u soudu je dalším nákladem zastoupení náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu v rozsahu šesti půlhodin (po 100,- Kč za každou půlhodinu) a náhrada cestovních nákladů za cestu osobním automobilem zn. NISSAN, reg. zn. 3L3 7686, ze Semil do Hradce Králové a zpět v délce 158 km, tj.

cestovní náklady v celkové výši 1.079,- Kč. Navýšení odměny zástupce žalobkyně jako plátce DPH činí 2.369,- Kč (§ 14 advokátního tarifu).

Krajský soud uložil shora vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobkyně, neboť jde o advokáta (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 25. dubna 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu